

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB30 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB30 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 180.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb30-txt-shoot-n113.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB30:113

#

Jødedom - Xstdom

I Jødedommen er Gud i en vis Forstand ikke saa haard som i Xstd, han er ikke bestemmet som Aand - derfor bliver det kun til »Prøvelse« : det varer nogle Aar, og saa kommer det Ønskede ja mere end det Ønskede.

I Xstd. er Gud Aand - og derfor saa uhyre haard - - af Kjerlighed; thi han kræver Aand af Msket.

Forresten er her et Paradox ligesom naar Pascal siger, at Gud i Aabenbaringen er blevet dunklere end han var før, den aabenbarede Gud ubegribeligere end den ikke aabenbarede: saaledes her: Kjerlighedens Gud haardere end Lovens Gud.

Men Forskjellen mellem Jødedom og Xstd. ligger i det forskjellige Forhold til Evighed. I Jødedommen er Timelighed egl. uden Evighed; i Xstd. er Alt lagt an paa Evigheden - derfor hele dette Liv Lidelse, derfor ingen Hjælp i dette Liv, ikke Seiren i dette Liv.

Men Den der fra Barn er opdraget i Xstd, ham er det som umuligt at Gud kan være saa haard som han er i Xstd, han »Kjerlighedens Gud« man kjender saa godt fra Barn af; og derfor er det for Den, som er fra Barn opdraget i Xstd. som umuligt at blive mere end Jøde.

Saa haard som Gud er mod Apostlene fE, hvis Liv er idel Lidelse og saa Martyr-Døden, saa haard er Gud i det gamle Testamente aldrig mod sine Elskede. Det varer nogle Aar, eller han hjælper dem paa en anden Maade underhaanden. Men i Xstd. gaaer det for Alvor løs paa at maatte hungre, tørste, lide alt muligt Ondt, saa Forfølgelse, endelig henrettes som Forbrydere - - og under alt Dette er Gud Kjerlighedens Gud. Naar i det gamle Testamente Daniel af Fromhed ikke vil spise Herre-Retter, saa sørger Gud for at han trives lige saa godt af det han faaer at spise; naar i det gamle Testamente Propheten er i Nød, saa finder Gud altid Udvei - - men hvad Apostelen angaaer, da forudsiges blot: Den, som skjenker ham med et Bæger-Vand for min Skyld, skal faae Prophets Løn. Altsaa der tales ikke om en uventet Hjælp der skal bringe ham det yderst Fornødne, nei, Gud lader ham aldeles istikken, indtil at omkomme af Sult og Tørst - - saa strengt kan det gaae til. Og dog er det Kjerlighedens Gud, ja, og hvad mere er, det er af Kjerlighed. Thi Alt, Alt reflecterer sig her paa Evigheden. Og jo kvalfuldere Timelighed, jo saligere Evighed.

Ak, jeg gyser, naar jeg betænker Sligt! Jeg mærker

kun altfor vel, hvorledes jeg er forkluddret ved at være fra Barn af opdragen i Xstd. Hvilken Afstand fra vor Tilværen til en Apostels. Gud er Kjerlighed. Betænk, det blev forkyndt af Den, som blandt Alle har lidt meest i Verden, af Verdens Frelser! Gud er Kjerlighed, det blev saa forkyndt af Apostlene, hvis Liv var Lidelse fra Begyndelse til Enden, som aldrig de Frommes under Loven - og dog var det derom Apostlerne talte tidlig og sildig, at de havde et Evangelium at forkynde, et Evangelium, ikke Loven.

Nægt saa, om Du kan, at Xstd. er paradox.